

РЕШЕНИЕ

№ 4483

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3635** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 13811 от 06.04.2023 г. и вх. № 14810 от 13.04.2023 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], бл. 201 А, вх.1, ап. 1, представлявано от управителя И. Н. Б., чрез адв. С. М. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, Г. Т. център срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК-С2102-0476696 от 23.03.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от С. Е. С., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ С., дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е неправилна, незаконосъобразна, издадена при грубо нарушение на законовите разпоредби и процесуалните правила. Твърди се, че до момента в стопанисвания обект от оспорващия не са констатирани нарушения. Посочва се, че заповедта не съдържа конкретни, относими за проверявания обект и търговец, мотиви и съображения, защо административният орган е преценил да постанови запечатване на търговския обект за срок от 14 дни. Инвокират се съображения, че след като търговецът извършва дейност „отдавна“, нарушението е констатирано за първи път, то налагането на ПАМ за срок

от 14 дни не би могло да се определи като съразмерно – предвид размера на вредите, които евентуално биха настъпили за държавния бюджет, в сравнение с тези, които биха настъпили за оспорващия. Излагат се аргументи, че при тази продължителност на срока се засяга съществено не само правната сфера на адресата на ПАМ, но и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес, чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Ч., която оспорва жалбата, предлага същата да се отхвърли, претендира юрисконсултско възнаграждение и депозира писмено становище

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.03.2023 г. в 10, 40 часа е извършвана проверка в търговски обект – павилион, стопанисван от „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], при която е констатирано, че жалбоподателят в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба Н – 18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ).

По време на проверката преди легитимацията на органите по приходите е извършена контролна покупка а 1 бр. кафе на стойност 0, 60 лева, заплатени в брой от З. П. – главен инспектор по приходите. Плащането е прието за сметка на „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД, за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта ФУ, модел „DATECS WP – 5“, регистрирано в НАП, нито касова бележка от кочан. След легитимирането на органите по приходите от ФУ е отпечатан дневен финансов „Х“ отчет и КЛЕН за дата 05.03.2023 г., от които е установено, че контролната продажба не е отразена като регистрирано издаване на фискална касова бележка. По данни от извадения дневен „Х“ отчет, разчетената касова наличност е в размер на 123, 50 лв. От опис на паричните средства в касата, преброени от управителя, е установено, че финансовата наличност, към момента на проверката е в размер на 531, 35 лв. Установена е положителна разлика на касовата наличност в размер на 407,85 лв., която не е отразена на фискалното устройство, съгласно чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка, серия АА № 0476696 от 05.03.2023 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка. Определен е срок на принудителната мярка от 14 дни запечатване на обекта.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от

АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № 3ЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП и заповед № 3927 от 23.11.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът констатира, че при издаването на атакуваната заповед не са нарушени законовите разпоредби уреждащи налагането на ПАМ.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява и не се оспорва от жалбоподателя, че в търговския му обект в [населено място], [улица] има монтирано и въведено в експлоатация регистрирано в НАП фискално устройство, което се използва от търговеца.

С оглед констатираната разлика правилно административния орган е приел, че в случая не е изпълнено изискването на чл. 118, ал.1. И ал. 4 от ЗДДС - всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Разпоредбата е доразвита в глава Четвърта и чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18, съгласно която независимо от документирането с първичен счетоводен документ, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата: 1. По чл. 3, ал.1 – всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал.1. По силата на чл. 25, ал. 6 от Наредба № Н – 18, фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

При тази законова регламентация ответникът е приел, че жалбоподателят като е бил длъжен и не е изпълнил задължението да издаде фискална касова бележка или бележка от кочан.

При това положение на административния орган не му е останало нищо друго освен да приложи закона, където в чл. 186, ал.1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС е записано, че ПАМ запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118 от ЗДДС. Редакцията на закона е такава, че налагането на ПАМ при констатирано такова нарушение е задължително и не е поставено на преценката на административния орган.

В настоящия случай, в оспорената Заповед № ФК-С2102-0476696 от 23.03.2023 г., е налице описание на фактическите основания, обуславящи издаването ѝ, доколкото се касае за едно констатирано бездействие - неиздаване на съответен документ за

продажба по чл. 118 от ЗДДС. Налице са и конкретни мотиви, изложени от административния орган, доколкото същият от една страна препраща в оспорената заповед към съставения в деня на проверката Протокол серия АА № 0476696 от 05.03.2023 г., от който се установява, че действително не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта ФУ или такава от кочан.

Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на спорната ПАМ – чл. 186, ал.1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноваването въз основа на тях правни изводи, съдът констатира пълно съответствие помежду им.

Настоящият съдебен състав приема, че са налице както правните, така и фактическите основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед. Възприемайки извършеното нарушение на цитираната разпоредба от Наредбата, като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във връзка с ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, ответникът в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено противоправното поведение.

В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка „запечатване на обект“ да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на тази мярка, то административният орган се явява задължен да обоснове размера, посочен от него. Съдът констатира, че административният орган - началник отдел "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности", главна дирекция "Финансов контрол" при ЦУ на НАП е изложил общи мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ. С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Настоящият съдебен състав приема, че срокът за запечатване на търговския обект не е съобразен и с принципа на съразмерност, посочен в чл. 6 от АПК. В ал. 2 на чл. 6 от АПК законодателят изрично е посочил, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по – голяма степен от най – необходимото за целта, за която актът се издава. В настоящия случай безспорно се установява, че констатираната разлика по време на проверката в касовата и фискалната наличност в обекта на жалбоподателя е в размер на 407, 85 лв. Тази стойност е значителна и в пъти надхвърляща контролната покупка, която е на стойност от 0,60 лв. Но в обжалваната заповед не се съдържат точни, ясни и конкретни мотиви защо се определя 14 дневен срок за запечатването. Именно липсата на такива мотиви е достатъчно основание за отмяната на административния акт.

Следователно наложеният период на запечатване на обекта не съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

От материалите по делото е видно, че на „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД е съставен Акт за установяване на административно нарушение, бланков № F698564 от 08.03.2023 г. за извършено нарушение по чл. 118, ал.1 от ЗДДС. Видно от изказването на процесуалния представител на ответника, юрк. Ч., има издадено Наказателно постановление, което към датата на приключване на съдебното дирене не е връчено на

неговия адресат.

При това положение и като съобрази решение от 04.03.2023 г., постановено по дело С -97/2021 г. СЕС, в което се казва, че чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система за данъка върху добавената стойност и чл. 50 от Хартата на основаните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

Съобразявайки решението на СЕС и националната правна регламентация, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ следва да бъде отменена като дублираща санкция за извършеното от „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД нарушение по чл. 118 от ЗДДС, за което има съставен АУАН и издадено въз основа на него наказателно постановление по твърдения на ответника. С цел уточнение, съдът приема казаното от процесуалния представител на административния орган за вярно, тъй като това признание не е в негов интерес.

При този изход на спора и при липсата на възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, същото следва да му бъде присъдено в пълен размер.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2102-0476696 от 23.03.2023 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от С. Е. С., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности“ С., дирекция „Оперативни дейности“, главна дирекция „Финансов контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходи да заплати на „БОРИСЛАВ 04“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сторените съдебно деловодни разноски по делото в размер на 400,00 (четиристотин) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: